

On vull estar en 10 anys?

“On vull estar en 10 anys?”

Quina pregunta tan difícil! oi? És confús i la veritat, sent sincera, no tinc gaire idea d'on vull estar en 10 anys. No sé ni qué faré aquesta tarda.

Encara que no ho sembli, és una cosa que intervé en molts dels meus pensaments i converses amb amigues i amb la família, i és difícil evitar-la, però també contestar-la.

És complicat pensar-ho, imaginar: on vols estar?, amb qui?, quan?, perquè?...

També és difícil perquè depèn del que contesti, en part defineix el meu futur, és clar, depenent qui ho preguntis, veritat?

He intentat respondre-la de la manera més completa, i he preguntat a molta gent, cadascú té les seves respostes. Algunes persones em diuen: “M'agradaria deixar d'estudiar i viure la vida com cal viure-la” (cosa que no faré, no així, almenys), altres persones diuen que volen dedicar-se a la música o l'actuació (cosa que tampoc no faré, ja que canto com un gall i no sé actuar).

La resposta de la majoria va ser: “m'agradaria estudiar, i dedicar-me a la medicina”, “Advocacia” o “Educació”. Potser escolliu-ne alguna, no ho sé.

I finalment, hi ha persones que somien d'allò més bé, i responen que els agradaria dedicar-se a la seva vida esportiva com Messi, Michael Jordan o Melissa Vargas.

Algunes persones van respondre que ni tan sols pensen ser aquí (òbviament ho diuen metafòricament...això espero).

Finalment, la resposta que més s'esmenta: “Vull viatjar i conèixer el món sencer” o “M'agradaria conèixer la Xina, Hawaii, NY, Cancún...”

Aquesta resposta va ser la que més vaig escoltar.

Tot i que també hi va haver gent que es va quedar pensant: “On m'agradaria estar en 10 anys?” - I mirant amb els ulls grans com a plats, i tractant de respondre però sense saber ni què dir.

Clarament no els culpo, jo tampoc sé que respondre, per alguna raó estic preguntant tot això, oi?.

Però, em vaig adonar després d'estar una estona força llarga pensant que la pregunta no és: "On vull estar?" la veritable pregunta és: "Qui vull ser?", i confesso alguna cosa, sé bé qui vull ser en 10 anys.

Vull ser el somriure de la gent que m'envolta.

Vull ser la persistència de la meva mare, que amb la seva força i energia ens empeny als meus germans, a mi i ella mateixa a aconseguir les metes, superant obstacles i dificultats del dia a dia.

Vull ser la valentia del meu pare, la puixança amb la què actua amb decisió i fermesa fent front a les seves pors, inquietuds i dubtes, disposat a donar-ho tot per la gent que estima.

Vull ser la resiliència del meu germà gran davant la vida, malgrat totes les coses que ha patit, mesos a l'hospital, les convulsions i limitacions del seu cos, ell em segueix mirant amb aquests ulls tan bonics i sincers, i el somriure amb el que hem diu 1000 paraules que la boca no pot dir.

Vull ser la perseverança del meu germà petit, la capacitat d'insistir en allò que vol i no rendir-se davant les primeres dificultats, la seva força de voluntat, la que permet aconseguir les seves metes.

Vull ser l'amabilitat de la meva primera professora a Espanya, l'Andrea. El valor, el respecte i l'afecte amb què em va rebre i va acompanyar fins al final de la primària, sempre us agrairé per tot el que va fer.

Vull ser la companyia de la meva àvia Chela, l'enllaç que tinc amb ella és molt fort i bonic ja que comprèn el que li dic i sinó, intenta entendre-ho per mi. L'admiro moltíssim per això.

Vull ser la saviesa del meu avi Pedro, les converses que tinc amb ell són reparadores, ja que sempre té molt per explicar-me, estimo la seva saviesa.

També hi ha coses de les que no em vull oblidar...

No em vull oblidar de l'amor que tinc al voleibol, les ganes que tinc de lluitar a cada partit, divertir-me a cada entrenament, la disciplina que em dóna fer el que m'agrada.

Tampoc vull oblidar-me de com n'és de reparador expressar els meus sentiments en un simple full de paper. L'escriure permet que flueixin les meves emocions, i poder-me entendre millor, així, els mals moments no poden encallar-se al meu cor. L'important de tot això és mai oblidar-me d'on vinc i quan decideixi què vull fer, no perdre els valors que m'ha ensenyat la gent que m'acompanya a la meva vida.

Això vull ser en 10 anys.